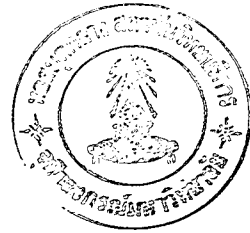

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการประชุมเพื่อประเมินผลเกี่ยวกับ "การสื่อสารเพื่อการพัฒนา" (communication in development) ในรอบทศวรรษที่ผ่านมา และเพื่อวางแผน "การสื่อสารเพื่อการพัฒนา" สำหรับอนาคต ซึ่งจัดขึ้นโดย East-West Center ที่ฮาวาย ฮอโนลูลู เมื่อต้นเดือนมกราคม ค.ศ. 1975 Everett Kleinjans ผู้อำนวยการของ East-West Center ขณะนั้น ได้กล่าวว่ในการเปิดประชุมว่า

... การพัฒนาเพื่อให้คนมี "คุณภาพของชีวิต" (Quality of life) นั้น ถึงแม้ว่าเขาอาจจะมียุคโลกเลียน หรือรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศใด แต่วิธีการที่จะมีประสิทธิภาพก็คือ ที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ภายในตัวของบุคคลเท่านั้น และการ "พัฒนา" ก็ไม่ใช่เรื่องของเทคโนโลยี หรือรายโคตอหัว แต่เป็นเรื่องของสำนึกใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในใจ ซึ่งจะช่วยยกระดับจิตวิญญาณ ตลอดจนความเชื่อมั่นของมนุษย์ (1 : forward)

ซึ่งลักษณะของบุคคลที่พัฒนาแล้วแบบนี้ ตรงกับที่ Alex Inkeles (2: 138-150)

เรียกว่า "ความทันสมัยของบุคคล" (Individual Modernity) นั้นเอง โดยที่ Alex Inkeles และคณะ (3 : 19-25) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างคนที่ล้าสมัย (traditional man) กับคนที่ทันสมัยมากกว่า (more modern man) จนกำหนดได้เป็นคุณลักษณะของ "คนทันสมัย" ไว้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้ คือ

1. มีความพร้อมที่จะพบกับประสบการณ์ใหม่ (Openness to new experience)
2. มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Readiness for social change)
3. มีใจเปิดกว้าง (Growth of opinion)

4. มีความรู้ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสารข้อเท็จจริงต่าง ๆ (Interest of facts and information)
5. เห็นคุณค่าของเวลา (Valuing of time)
6. เชื่อมั่นในความสามารถของมนุษย์ (Sense of efficacy)
7. มีการวางแผนในการดำเนินชีวิต (Planning)
8. มีความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ เชื่อในหลักของ เหตุผล (Calculability)
9. เห็นคุณค่าของทักษะ ความชำนาญการต่าง ๆ (Valuing of technical skill)
10. มีความมุ่งหวังหรือความทะเยอทะยานในด้านการศึกษาและอาชีพ (Educational and occupational aspirations)
11. ตระหนักและเชื่อถือในคุณค่า ความสามารถหรือเกียรติยศของบุคคลอื่น (Awareness of and respect for the dignity of others)
12. มีความเข้าใจในผลผลิตต่าง ๆ เช่น รู้จักเลือก ในการตัดสินใจ (Production understanding)

สำหรับสังคมไทยนั้น การพัฒนาคนที่มีเป้าหมายเพื่อให้คนได้มีลักษณะสอดคล้องกับคุณลักษณะของ "ความทันสมัย" ดังกล่าว ก็คือการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาในทุกๆ ระดับ จะต้องมุ่งให้ผู้เรียน รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รักการทำงาน และสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการกิจของส่วนรวมตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีระเบียบวินัย มีวัฒนธรรมและศีลธรรม รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขตของกฎหมาย และการศึกษาตามนโยบายแห่งแผนการศึกษานี้ เป็นสิ่งที่จะต้องจัดทำต่อเนื่องกันตลอดชีวิต ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบ (4 : 6-7) ซึ่งในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพการศึกษานี้ ประทีป สยามชัย (5 : 3-12) ได้แสดง

ความคิดเห็นไว้ว่า การศึกษาเป็นปัจจัยให้คนมีการพึ่งตนเอง (Self-reliance) อันเป็นจุดสำคัญของการพัฒนาประเทศ และการศึกษาที่ควรเน้นเพื่อเป็นปัจจัยให้คนพึ่งตนเองได้ นอกจากความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งช่วยให้คนเข้าใจถึงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างฉลาด, ความรู้ด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งช่วยให้ชุมชนรู้จักปกครองตนเอง รู้จักตัดสินใจในการแก้ปัญหาของตน อันมาจากการเรียนรู้วิธีการทางประชาธิปไตย และความรู้ทางศาสนาและจริยธรรมนั้น ความรู้อีกประการหนึ่งที่ควรเน้นก็คือ ความรู้ด้านการสื่อสารและภาษา " ... เพราะการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการรับข่าวสารและข้อมูลจากภายนอกสังคม โดยเฉพาะการเปิดรับสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ จะเป็นช่องทางนำความรู้และวิธีการใหม่ ๆ มาสู่ชุมชน " ซึ่งเมื่อมองคุณลักษณะของสื่อมวลชนในฐานะเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาประเทศแล้ว อาจกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนมีลักษณะทั่ว ๆ ไปที่เอื้อต่อการพัฒนา คือมีความกว้างขวาง (Extensive) สามารถเข้าไปถึงทุกหนทุกแห่งในประเทศไทยได้, มีความรวดเร็ว (Speed) เข้าถึงประชาชนจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว, สามารถควบคุมได้ (Controllability) อันเป็นการง่ายสำหรับผู้วางนโยบายที่ใช้เป็นเครื่องมือ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนา และมีศักยภาพของความเป็นประสิทธิภาพ (Potential effectiveness) คือมีอิทธิพลที่เห็นได้ชัดในด้านการให้ความรู้ ซึ่งแม้ว่าไทยปกติแล้ว จะไม่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมโดยตรง ก็น่าจะเป็นพลังมหาศาลที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะการให้ข่าวสารความรู้แก่ประชาชน เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศ (6 : 1-2)

จากที่ได้อธิบายมาแล้ว พอจะสรุปได้ว่า การพัฒนา "คน" ให้ "ทันสมัย" เป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ ซึ่งการจักการศึกษาเป็นวิธีการสำคัญที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนานี้ได้ และเครื่องมือที่น่าจะคำนึงถึงค้ำยันในการให้การศึกษาคือชีวิต (Life - Long Education) แก่คนกลุ่มใหญ่ก็คือ สื่อมวลชน ทั้งนี้ ในการทำวิจัยสาขาพิเศษศาสตร์พัฒนาการอันเกี่ยวข้องกับสื่อสารเพื่อการพัฒนาสำหรับผู้วิจัยซึ่งทำงานอยู่ในสังกัดของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ อันเป็นสถาบันสำคัญแห่งหนึ่งที่จะผลิตครูออกไปทำหน้าที่เป็นพัฒนากรทางการศึกษา โดยในแผนการศึกษาแห่งชาติ

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ก็ไ้กล่าวไว้ว่า

การฝึกหัดครู เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างครูให้สามารถปฏิบัติตนและทำหน้าที่เป็น
ผู้ทอใหญ่เกิดการเรียนรู เป็นผู้ที่มีความจรรยา จริยธรรม ในระดั้มที่วิญญูชนจะพึง
ปฏิบัติได้ และมีลักษณะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย และระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ... ทั้งในแง่มุคโลกภาพทั่วไป ความสัมพันธ์ต่อศิษย์
และบทบาทต่อสังคม

การจักการฝึกหัดครู เป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษา แต่ถ้ามองความจำเป็น
สู่สถาบันฝึกหัดครูอาจจัดหลักสูตรในระดั้มที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา เพื่อผลิตครูตามความ
ต้องการของท้องถิ่นด้วยก็ได้ (4 : 9)

และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 ในข้อ
นโยบายหลักที่สำคัญของการฝึกหัดครูข้อหนึ่ง ยังไ้กล่าวไว้ว่า ... "ส่งเสริมให้สถาบัน
ฝึกหัดครูทำการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย โดยเฉพาะเน้นการติดตามประเมินผลคุณภาพของ
ผู้สำเร็จการศึกษาและประสิทธิภาพของการฝึกหัดครู" (7 : 246)

จึงเป็นที่น่าสนใจว่า หลักสูตรของการให้การศึกษาของสถาบันฝึกหัดครู ไ้
เอื้อต่อการจักการระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้ที่จะออกไปเป็น "ครู" ไ้มีประสิทธิ-
ภาพ เป็นคน "ทันสมัย" ตามอุดมคติที่ต้องการหรือไม่ และเนื่องจากการวิคผลและ
ประเมินผลการศึกษาใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Scholastic Achievement) เป็น
เกณฑ์ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่
ไ้ได้รับปรากฏเป็นผลออกมาเมื่อจบการศึกษานั้น จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการ เปิดรับสื่อมวล
ชน (Mass Media Exposure) กับ "ความทันสมัย" (Individual Modernity)
หรือไม่ อย่างไร แต่ด้วยข้อจำกัดหลายประการ เช่น ทุนและเวลาในการศึกษา ตลอดจน
ความสะดวกต่าง ๆ ในการเก็บข้อมูล จึงเลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ 2
หลักสูตร 2 ปี (2524 - 2525) ซึ่งขณะที่เริ่มเก็บข้อมูลกำลังใกล้จะจบการศึกษาของ
วิทยาลัยครูพิษณุโลก พิษณุโลก ที่ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนประจำอยู่เท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบพฤติกรรมการ เปิดรับสื่อมวลชน และ "ความทันสมัย" ของ

นักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี (2524 - 2525) วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม
พิษณุโลก

2. เพื่อทราบความสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อมวลชน, "ความทันสมัย" และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษา

3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการ เปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการ เรียนต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบ "ความทันสมัย" ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่างกัน

ปัญหาวิจัย

1. นักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี (2524 - 2525) วิทยาลัย
ครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก มีพฤติกรรมการ เปิดรับสื่อมวลชน และ "ความทันสมัย"
อย่างไร

2. ความสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อมวลชนกับ "ความทันสมัย" เมื่อช้จัก
ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษามีลักษณะอย่างไร

3. ความสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อมวลชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เมื่อ
ช้จักความสัมพันธ์กับ "ความทันสมัย" ของนักศึกษามีลักษณะอย่างไร

4. ความสัมพันธ์ของ "ความทันสมัย" กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เมื่อช้จัก
ความสัมพันธ์กับการ เปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษามีลักษณะอย่างไร

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่างกัน จะมีลักษณะการ เปิดรับ
สื่อมวลชนต่างกันหรือไม่ อย่างไร

6. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่างกัน จะมี "ความทันสมัย" ต่าง
กันหรือไม่ อย่างไร

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชน กับ "ความทันสมัย" เมื่อรู้จักความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีค่าเป็นบวก
2. ความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อรู้จักความสัมพันธ์กับ "ความทันสมัย" ของนักศึกษา มีค่าเป็นบวก
3. ความสัมพันธ์ของ "ความทันสมัย" กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อรู้จักความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษา มีค่าเป็นบวก
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง มีการเปิดรับสื่อมวลชนสูงกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง มี "ความทันสมัย" สูงกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี (2524 - 2525) วิทยาลัยครูพิษณุโลก พิษณุโลก ในวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เท่านั้น

ตัวแปรในการวิจัย

ก. การหาความสัมพันธ์

1. ในการหาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับสื่อมวลชนกับ "ความทันสมัย" ของนักศึกษา

ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษา

ข. ตัวแปรตาม ได้แก่ "ความทันสมัย" ของนักศึกษา

2. ในการหาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับสื่อมวลชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

- ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษา
- ข. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3. ในการหาความสัมพันธ์ระหว่าง "ความทันสมัย" กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

- ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ "ความทันสมัย" ของนักศึกษา
- ข. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ข. การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

1. ในการเปรียบเทียบการเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

- ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษา
- ข. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2. ในการเปรียบเทียบ "ความทันสมัย" ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

- ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ "ความทันสมัย" ของนักศึกษา
- ข. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ดังนั้นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ตัวแปร ได้แก่

- ก. การเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษา เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable)
- ข. "ความทันสมัย" ของนักศึกษา เป็นทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (Independent, Dependent Variable) ทั้งไต่กลางแล้วข้างต้น
- ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable)

คำจำกัดความในการวิจัย

- ก. การเปิดรับสื่อมวลชน (Mass Media Exposure) ในที่นี้หมายถึงความถี่ในการเปิดรับฟัง อ่าน หรือ ดูสื่อมวลชนห้าประเภท คือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ (8 : 59-63)

การเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษาในการวิจัยนี้ วัลจากค่าคะแนนเฉลี่ยของความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์, อ่านนิตยสาร, ฟังวิทยุ, ดูโทรทัศน์ต่อสัปดาห์และภาพยนตร์ต่อเดือน อันนักศึกษาได้จากการตอบแบบสอบถามตามแนวการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนของ Daniel Lerner (8 : 61) มีค่าคะแนนเป็นระดับช่วง (Interval Scale)

ข. "ความทันสมัย" (Individual Modernity) ในที่นี้หมายถึงคุณลักษณะทางจิตวิญญาณ (Spiritual phenomenon or a kind of mentality) ของบุคคลอันเป็นกระบวนการ (Process) ของการรับรู้ (Preceiving) การแสดงออก (Expressing) การให้คุณค่า (Valuing) ของสิ่งต่าง ๆ อันเป็นที่คาดหวังว่าเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่จะอยู่ในสังคมซึ่งกำลังพัฒนาของสถาบันต่าง ๆ ใค้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักตามแนวการศึกษาของ Alex Inkeles และคณะ (2 : 138-144; 3 : 19-25, 321-329) ซึ่งอาจนำมารวบรวมกำหนดได้เป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. มีความพร้อมที่จะพบกับประสบการณ์ใหม่ ซึ่งหมายถึงความพร้อมภายในตัวของบุคคล มากกว่า หมายถึงโอกาสที่บุคคลจะได้รับ ดังนั้น คนมีฐานะก็จึงอาจจะมีความพร้อมที่จะพบกับประสบการณ์ใหม่น้อยกว่าคนมีฐานะต่ำกว่าได้ เช่น ชาวนาที่ขานาควัยคันไถ อาจจะวัดไค้ความทันสมัยในค่านนี้มากกว่าคนที่ขานาควัยรถแทรกเตอร์ไค้

2. มีใจเปิดกว้าง กล่าวคือ มีความคิดเห็นยืดหยุ่น (flexible) ที่เปิดกว้างต่อปัญหาและเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสภาพแวดล้อมในปัจจุบันของเขา และที่นอกเหนือจากนี้ควัยไม่มีคั่นถั้นั้น เช่น มีความพร้อมที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในลักษณะของการเป็นประชาธิปไตย การให้สิทธิสตรี

3. รู้จักคุณค่าของเวลา เช่น ตรงต่อเวลา ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

4. เชื่อถือในความสามารถของมนุษย์ เช่น เชื่อว่าในที่สุดมนุษย์สามารถเรียนรู้ที่จะควบคุมสิ่งแวดล้อมได้

5. เชื่อในหลักของเหตุผล เช่น ไม่เชื่อถือโชคกลาง

6. มีการวางแผน และจัดระเบียบการดำเนินชีวิต

7. รู้จักยกย่องและตระหนักในความสำเร็จของบุคคลอื่น

8. เลื่อมใสในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ

9. มีความเชื่อมั่นในหลักของความยุติธรรม

10. มีความมุ่งหวังหรือความทะเยอทะยานในด้านการศึกษาและอาชีพ

11. มีส่วนร่วมในสังคม

12. สนใจในข่าวสารต่าง ๆ คือ มีความรู้เกี่ยวกับข่าวสารต่าง ๆ

13. มีความสามารถคาดคะเนได้ เช่น เข้าใจในบทบาทของผู้อื่น

ซึ่ง "ความทันสมัย" ของนักศึกษาในการวิจัยนี้ วัลจากคะแนนรวมในคุณลักษณะต่าง ๆ ของ "ความทันสมัย" อันนักศึกษาได้จากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้คิดแปลงสร้างขึ้น ตามแนวการศึกษาเกี่ยวกับ "ความทันสมัย" ของ Alex Inkeles และคณะ (3: 319 - 351) มีค่าคะแนนรวมเป็นระดับสูง

ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Scholastic Achievement) ในที่นี้หมายถึง ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ (9 : 112, 198) อันนักศึกษาได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวง ทั้งจากโรงเรียนและทางบ้าน โดยเฉพาะจากกระบวนการ (Process) จักการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติตามหลักสูตร กล่าวคือ

1. ด้านความรู้-ความจำ (Knowledge)

2. ด้านความเข้าใจ (Comprehension)

3. ด้านการนำไปใช้ (Application)

4. ด้านการวิเคราะห์ (Analysis)

5. ก้านการสังเคราะห์ (Synthesis)

6. ก้านการประเมินค่า (Evaluation)

ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการวิจัยนี้ วัดจากคะแนน
เกรดเฉลี่ย (GPA หรือ Grade Point Average) อันนักศึกษาได้จากการศึกษา
ในวิทยาลัยตลอดหลักสูตร 4 ภาคการศึกษา มีค่าคะแนนเป็นระดับช่วง

ง. นักศึกษา ในที่นี้หมายถึงนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี
(2524 - 2525) วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จ. วิทยาลัย ในที่นี้หมายถึง วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ผลการวิจัยใช้อ้างอิงได้เฉพาะกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2
ปี (2524 - 2525) ของวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก

2. การวิจัยครั้งนี้ ไม่ได้พิจารณาถึงตัวแปรอื่น ๆ อีก ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อ
ความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชน "ความทันสมัย" และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษา เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม (socioeconomic status)
การติดต่อกับสังคมภายนอก (cosmopolitaness) ทานการศึกษาของ Rogers
และ Bebermeyer (10 : 247-248)

3. คะแนนเป็นระดับ (grade) ของนักศึกษาได้มาจากการวัดด้วยแบบ
ทดสอบ หรือวิธีการทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาตามหลักสูตรสร้างขึ้นเอง ไม่ได้
มีการหาความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability)

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ถือว่า

1. แบบสอบถามวัดการเปิดรับสื่อมวลชน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการเลือก
รวบรวมจากแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องของคนอื่น ๆ และแบบสอบถามวัด "ความทันสมัย"
ซึ่งผู้วิจัยคัดแปลงสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยการศึกษาของ Alex Inkeles กับคณะ

เป็นหลักเห็น สามารถนำพาใช้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลได้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์

2. กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอย่างจริงจัง

3. วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ (random sampling) สามารถควบคุมตัวแปรภายนอกได้ ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะทั่วไปเหมือนกัน (11:46)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวคิดในการวางแผนการใช้สื่อมวลชนเพื่อ "พัฒนาคน" โดยมุ่งผลที่ความเป็น "คนทันสมัย" ในการจัดหลักสูตร หรือกระบวนการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนต้องมีความสนใจเปิดรับสื่อมวลชนมากขึ้น หรือเพิ่งเล็งในด้านการจัดเตรียมเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพในการให้การศึกษาของสื่อมวลชน

2. เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย